

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 177/2021
01.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца Завода за спорт и медицину спорта Републике Србије, кога заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, против туженог Спортског удружења „Woodball house“ Београд, кога заступа Ненад Ненадовић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Другог основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, у седници већа одржаној 01.04.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овом спору **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Београду.

Образложење

Привредни суд у Београду се, решењем П 6832/2020 од 08.02.2021. године, огласио стварно ненадлежним за одлучивање у овој правној ствари, па је наложио да се списи предмета по правноснажности решења доставе Другом основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду на даље поступање, укинуо решење о извршењу Привредног суда у Београду Иив 4039/20 од 07.09.2020. године у обавезујућем делу у целини и отказао заказано рочиште.

Други основни суд у Београду није прихватио стварну надлежност и уз пропратни акт П 1022/2021 од 16.03.2021. године доставио је списе предмета Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности, указујући да је у конкретном случају за поступање у овој правној ствари стварно и месно надлежан Виши суд у Београду, сагласно одредбама члана 403. став 3. ЗПП и члана 23. став 1. тачка 7. Закона о уређењу судова, јер вредност предмета спора од 5.020.079,91 динара прелази износ од 40.000 евра у динарској противвредности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/2008... 88/2018- УС) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је оценио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Виши суд у Београду.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, прописано да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, па и када је у наведеним споровима једна од страна физичко лице, ако је странка у односу материјалног супарничарства.

У конкретном случају, тужилац је правно лице – установа која у складу са чланом 107. Закона о спорту обавља делатности ради развоја стручног рада и задовољавања стручних потреба у области спорта, док је тужени удружење уписано у регистар удружења Агенције за привредне регистре, са делатношћу – остале спортске делатности, које сходно члану 2. Закона о удружењима представља добровољну и невладину, недобитну организацију засновану на слободи удруживања више физичких или правних лица, основану ради остваривања и унапређења одређеног заједничког или општег циља и интереса који нису забрањени Уставом или законом.

У таквој ситуацији, за даље поступање надлежан је суд опште надлежности јер се не ради о спору између субјеката предвиђених чланом 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова (привредних субјеката).

У грађанскоправним споровима стварна надлежност судова опште надлежности је Законом о уређењу судова подељена између основних и виших судова. Чланом 22. став 2. прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд, док је чланом 23. став 1. тачка 7. прописано да виши суд у тим споровима суди када вредност предмета спора омогућава изјављивање ревизије.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Вредност предмета овог спора у износу од 5.020.079,91 динара (члан 28. став 1. ЗПП) очигледно прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога за извршење. Због тога је, у смислу члана 23. став 1. тачка 7. Закона о уређењу судова, за суђење у овом спору стварно надлежан Виши суд у Београду, као опште месно надлежан суд по седишту туженог.

Сходно изложеном, на основу члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић